

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Andersen) (Rosk. a.) (FP):

Jeg vil starte med at sige til fru Hanne Reintoft, at vi ikke agter at fremsætte forslag om bogbrænding. Vi ønsker ikke at indføre censur her i Danmark, som man som bekendt har i andre lande.

Må jeg i øvrigt sige til socialdemokratiets ordfører, der fremførte, at forslaget sidste gang fik en meget negativ behandling og det derfor skulle være spild af tid at genfremsætte det, at det, man dengang kritiserede, faktisk udelukkende var den daværende § 2, nemlig forslaget om indførelse af adgangsbegrænsning. Der var næsten ingen ordførere, der, dengang dette forslag sidst var til første behandling, gik ind på det, der nu er dette forslags substans.

Så siger venstres ordfører, at det var lidt svært for ham at finde ud af, hvad der i grunden var kriteriet for udvælgelsen af disse fag. Kriteriet er sådan set ganske enkelt, at det, som vi ikke mener det kan være samfundsrelevant at yde skatteyderpenge til, skal stoppes. Som det måske vil være bekendt, er vi faktisk modstandere af indkomstskatten, vi er klar over, at det koster nogle penge at afskaffe indkomstskatten, og vi er altså villige til at lave de besparelser, der skal til.

Der blev også både fra venstres ordfører og fra flere andre ordførere sagt, at man slet ikke kunne forstå, at man ikke længer kunne blive undervist i kristendomskundskab, religionshistorie osv. for skatteydermidler. Vores tanke er den, at kirken, også den protestantiske kirke, må hvile i sig selv. Det må være noget, som de interesserede parter må klare. De må også betale de udgifter, der er forbundet med det, og hvis man ønsker præster uddannet på Danmarks universiteter, må man altså betale for det. Om man kan klare sig med præster, der ikke er universitetsuddannede, må selvfølgelig være noget, som man inden for folkekirken, inden for den protestantiske kirke, selv må afgøre. Det kan ikke være et skatteyderproblem. Det må være noget, som de enkelte organisationer selv må afgøre. Vi er et parti, der går ind for så meget demokrati og så meget flytning af beslutningsprocesserne ned til de konkret berørte organisationer som muligt.

Så må jeg i øvrigt sige generelt, at jeg

synes sådan set, det er betegnende, at hver eneste gang vi kommer med et forslag, som går ud på at spare nogle penge på de offentlige udgifter, så får vi fra samtlige ordførere at vide, at det vil være så og så forfærdeligt, det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, og det vil indebære, at vi simpelt hen bankes tilbage til stenalderen, og mange andre mærkelige ting. Der er vel næsten ikke andet at gøre, end at vi må til at gå over til at fremsætte udgiftkrævende forslag. Så kan det være, vi får en lidt pænere behandling her i folketetinget.

Må jeg i øvrigt sige generelt, at indkomstskatten betales jo, som vel efterhånden alle ved, hovedsagelig af folk med ganske almindelige, jævne indkomster, og det er vores opfattelse, at enhver udgift, der ikke tjener disse gruppers tarv, må skæres væk. Samtlige disse skatteyderbetalte fag er efter vores opfattelse udtryk for en temmelig grov udnyttelse. Man tager nogle hundrede millioner kroner fra den jævne mand og ødsler dem derefter ud til en lille privilegeret overklassegruppes hobbybetonede fornøjelser. Efter at disse mennesker har fået deres overflødige uddannelse, er man selvfølgelig nødt til at etablere nogle tusinde overflødige stillinger for at beskæftige disse mennesker, og når man sådan regner det hele sammen, bliver det milliarder kroner, man ødsler ud til ting, der efter vores opfattelse er overflødige og må betales af de mennesker, der måtte være interesserede i at opretholde disse ting.

Fremskridtspartiet kan ikke tolerere denne grove udbytning af den arbejdende klasse. Lovforslaget er derfor et socialt forsøg på at komme den jævne befolkning til undsætning mod den grove udplyndring, den i øjeblikket er udsat for.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. John Haaber spurgte mig, om han kunne få et tilsagn om, at jeg ville fremskynde arbejdet omkring helhedsplanen. Jeg beklager at måtte sige, at jeg synes ikke, hr. John Haaber har været særlig opmærksom på de sidste debatter om disse ting, der er foregået her i folketingsalen, for i forbindelse med det sidste forslag, vi havde til behandling, der kunne berøre disse problemer, nemlig den kliniske studenterundervisning, tilkendegav jeg, at jeg ville ind-